

Detsenari porta-veu de l'Associació "Minerva," Defensor dels interessos morals i materials d'Artá i sa comarca

Redacció i Administració

Quatre Cantons, 3 * ARTA

Any II

Dels treballs publicats no són responsables els autors

N'os tornen els originals

P R E U S

Espanya: Trimestre 0'75 Ptas.
Any. . . . . 3'00 »
Estranger . . . . . Doble

Se paga
a la
bastreta

Artá, (Mallorca) 23 de Janè de 1918

Núm. 28

D'Industria

La nova, lletgida a LLEVANT, de que la petita Serradora de fusta que hi ha a baix des pont de sa Carretera Nova havia sigut comprada per uns gabellins en l'intenció de traslladarla a Cala-Retjada, m'ha omplert de tristesa.

Dita Serradora era l'única manifestació externa de l'industrialisme artanenc. La seva desaparició, a n'es temps que correm, es lamentable; i també digna de consideració y esment, no per es fet en sí, (poc negoci ha produït a sos diferents amos), sinó per lo que significa y representa.

Es la demostració planera de nostre incapacitat per l'industria y treball organitzat; i la prova de la bancarrota de l'esperit modern d'aquesta població.

Avui que l'industria i els industrials son els tot-poderosos de la terra i que la seva força es la força dels seus respectius pobles y nacions; avui que al costat dels reialmes polítics s'alsen els reialmes industrials; avui que En Carnegie rei de l'açer, en Rokefeller rei del petroli, etc. pésan més a n'els destins dels pobles que moltes testes coronades; avui, en plena guerra mundial, promoguda per una rivalitat industrial y económica; es cuant hem de mirar, tot apenats, com desapareix aquesta petita Serradora sintomàtica de l'ineptitud industrial de nostre benvolguda vila.

¿No heu pensat mai, artanencs, que un poble sense industria ha d'esser, per força, un poble parat, anèmic, trist i sense riquesa; i que sense riquesa no hi ha benestar, ni grans virtuds, ni art, ni hermosura, ni bon viure?

Un poble sense industria es un poble condemnat a l'esclavitud econòmica dels que l' revoltan. Sense industria no hi ha dobbés i si ni ha, no circulen, lo que es igual; perque un home que té un duro i no'l gasta es lo mateix que si no'l tingés.

Un poble merament agrícola podrà tenir terres, fincas, possessions, orts, productes de la terra i guardes o remats de tota classe; però el capital agrícola es peruc y poc reproductiu; es mesquí i s'amaga; es fill del terroc, y com aquest, vá arrà de terra.

El capital industrial i comercial es flexible; brinca i es belluga; salta i redola; passa per moltes mans; alegra molt de cors y mol-

tes ànimés; y engendra es luja, que no es cosa tan dolenta com diuen.

Pot ser col-que dia esplicaré a ne qué es deguda aquesta diferència entre capital i treball agrícola i capital i treball industrial.

Exemples de lo dit, els tenim a la vora son Capdepera, poble industrial; i Son Servera, poble agrícola.

Capdepera es un poble que acaba de venir al mon (no té un sige encare); de terres pobres i aixutes; covalca demunt es coll d'una serra de marés, seca i desvalguda. No té ni senyors, lo que aquí en deim senyors,

Son Servera es un poble molt mes antic; de terres grasses y facundes; de gran tradició agrícola; i en molt més riquesa d'abres y bestià que Capdepera. Ca S'Hereu deu treure mes que totes ses posesions plegadas de Capdepera. A Son Servera també hi ha senyors.

Més Capdepera es un poble iudustrial. Fabrica obra de pauma. Y aixó el fà creixer i viure molt millor, en general, qu'Artá i Son Servera, que son pobles rurals.

¿No es veu a uils clues, la diferència entre Capdepera y Son Servera?

Per convenç-es basta anar a festa a San Bartomeu y mirar lo que més miren es fadrins: Ses fadrinaes.

Mirem ses atletes de Capdepera les veurem pulides i regalades; fines i airoses; presumides; es seus vestits tenen es tai de cusidora modista; es seus pentinats son caprichosos i sútils; gasten sabó d'olors fines; canten i ballen amb gracia i amorosia; i, sobre tot no duen mocadó a n'es cap.

Les d'Artá i Son Servera, Déu ens en dó, també son garrides; pero a mi m'agraden més las de Capdepera.

El nostre gran pintor, gloria d'Artá, D. Pere Blanes i Viale, en sos primers temps, cercava els seus agraciats models, entre les joves de Capdepera.

Y es que aquestes deleitoses y aixerides gebellinas, qu'ens tenen el cor robat, son flors de l'industria, y no de la terra.

M'objectareu, potser, que a Artá també fán obra de pauma; tal vegada tanta com a Capdepera; i que aquest fet no ha alterat la fasomia agrícola d'Artá.

A n'aixó haig de respondre que en tota industria i en tot negoci hi concorren dos elements; els elements directors, econòmics i comercials, que treuen bon profit dels seus treballi, els elements dirigits els obrers, que sols guanyen un petit jornal.

A Artá ballam en sa més lletja; som d'a-

quets derrers. Ens dirigexen els elements econòmics de Capdepera; i s'ho cobren. naturalment.

Es comerciants de Capdepera compren sa pauma a Denia i Alicant i la venen a n'es Artanenes, fent una primera ganancia. Llavores ens compren l'obra feta i la revenen a n'es continent, fent un segon negoci. Per torna, son proveïdors nostres de farines, fustes, etc. etc.

Afegiu a n'aixó les ganancies de transport, giro i comissions, i convindreu tots, que de lo que dona s'obra de pauma, es bon busi o teada se la menjen es gabillins, mentres aqui sols rovegam un trist os.

Aquest os, ens vé, desgraciadament, massa escurat, per que hagi pogut cambiar-nos nostra condició agrícola amb industrial.

**

Industria es enginy, es ser artifice i creador. L'industria es un art. i un ofici que transforma i dona vida a nous productes: es l'art de fer robes, gerres, rajoles, mobles, fogons, aixades, estores, sabates, vestits, etc.

La sobreproducció de un article industrial dona lloc a n'es comers d'aquest producte, per que hi ha necesitat de exportarlo; y aquest comerç, dona lloc a l'inter-cambi d'altres articles fabrils o manufacturers, produintse aixis el gran negoci.

Damunt vòltros, industrials o manestrels d'Artá, que no heu sabut fabricar productes per proveir nostres necessitats, cuant més per exportar; pesa en primer terma la responsabilitat de nostra inèpcia per negocis i per l'industria. Voltros sou els primers que heu de fer examen de conciencia devant el fet deplorable de la desaparició de la petita fàbrica de serrar fusta. Aquest exàmen de conciencia vos dirà: que no haveu sabut progresar al compàs dels altres pobles; que heus heu atrasat; que casi sempre heu sigut venuts per industrials forasters; i que ens han fet tributaris seus.

D'Inca ens venen molts sabates; i d'aquest article hem perdut el mercat de Capdepera y Son Servera, del qual el meritíssim Mestre Melsión Bestart, difunt, en fou el darrer exportador.

Manacor ens invadeix de cadires y altres motbles. Ni baldufes fan els nostres fusters.

Es mestres ferrers ja casi no fan claus, ni ferraduras, ni panys, ni fogons. Se contenten en dobar les eines que s'esprenyen. De teuleres y rajolerias, casi no en quedan.

Es texidors i tintores han desaparegut

del tot, sense que quedí rastre d'un sol teler.

Els canyums ningú els fila; i tampoc se llauna.

De les industries agrícoles, els olis y es formatges es manipulen com en temps dels reis moros.

¡Tantes altres petites industries qu'han naufragat!

**

Aquest penosíssim estat de coses es presta a reflexions poc falagueres. Estam vensuts i abatuts. Tal vegada sense esperança de regeneració.

Però els homes i els pobles son el que volen ser, i tenen lo que tenen voluntat de tenir. Son industrials y rics els pobles que ho volen ser.

¿Noitros hem de seguir com fins ara el mateix camí de decadència industrial? ¿Podem redimir-nos? ¿Com? ¿Amb qui'ns medis?

Abans de contestar convé esbrinar qui en té la culpa del estat present.

Al meu entendre tenen la culpa de nostra decrepitut industrial, els principals estaments d'Artà: es senyors, ets americans i es menestrals.

Un altre dia ho veurem.

M. S. L.

Vida Social Caixa Rural d'Artà

Aqueixa meritíssima entitat en els dies 4, 5 i 6 celebrá, com anunciaré en el convent de S. Antoni el Triduo que cada any dedica a son Patró el Bt. Benardi de Feltre. Les funcions se veren bastant concorregudes. Preuicá el P. Gabriel Tous.

El diumenge dia del Reis, se digué Misa Solemne, cantan-se la partitura *Misa Pontificia* d'en Perosi a tres veus. Predicá el P. Fr. Pere J. Cerdá, Superior del Convent d'Inca.

Aquest mateix dia a las 5 del capvespre tengue lloc la Veltada literari musical acostumada en el local qu'els PP. Franciscans tenen destinat a escoles de nins.

El local era ple a vessar. Ocupen la presidència el Rt. Sr. Rector D. Gabriel Muntaner, el Batle D. Bartomeu Esteva, el Jutge D. Juan Sancho, el Superior del Convent d'Artà P. Juan Garcia, el Pare Cerdá i algunes persones més que no recordam.

Obri l'acte una hermosa pessa a orquestra dirigida p'el P. Juan Rubí. Després el Caixé lietgi l'estat de contes i balans de la Caixa Rural de 1917.

El jove auxiliar de la Caixa Pere Sancho recita *L'Estiu* de Maria A. Salvá i una poesia humorística d'en Penya que foren molt aplaudides.

Els nins del Colegi Franciscà cantaren algunes cançonetes en gestos sistema Dalcroze amb molt d'ajust i ocupá la tribuna el Rt. P. Juan Cerdá el qual historià la vida de la Caixa Artanenca, desde la seva constitució fins avui, i digué que no pensava mai qu'arribàs al estat lloareixent qu'avui ostenta. Parla de les seccions a crear en ella fixant-se especialment en la Secció de Socors mutuos argumentant qu'era necessari que els socis la prenguessin amb entusiasme, sense fier-se de ganes de les societats externes els dependent de les quals a voltes prometen mes de lo que poden. El P. Cerdá logrà interessar vivament a son auditori qu'al final li trubrà una ovació.

L'orquestra tocà algunes pesses mes, i s'alsa el Rt. Sr. Rector D. Gabriel Muntaner el qual va dir que desitjava qu'el sòcis de la Caixa tinguessin confiança en els qui la di-

rigeixen. Qu'ell, està dins el Consell d'Inpecció i sempre havia vist amb pler com era administrada amb rectitud i justicia. Que si la Caixa no havia realitzat encara tots els seus ideals, no per això s'havia de perdre la confiança en ella, ni mal parlar d'ella, sinó ajudar tots a que prest siguin una bella realitat. Aprofità l'ocasió per alentar als Artanecs a ben parlar sempre del poble ont nasqueren, perque fer lo contrari es de poc patriotes i no diu gens en favor del qui parla.

El seu discurs fou coronat per llargs aplaudiments del public, que sortí desitjós de qu'es repetequen sovint actes tan bells com el ressenyat.

CALICANT

A n'En Francesc Blanes i Mestre

Aquí, avans, hi havia un redol de còdois una casa de pagés humil i ennegrida, una terra aixuta, erma, sensa res, i un gran sol peasant, calent i enervador.

Avui la casa nova, robant l'espai al cel, pregona l'ardidesa l'estadà novell, i es vincrà, voluptuosa la pomera damunt l'orgull del marge nou.

I quant Març sonriu, dins el comellar els frévolos branquillons d'els tendres amatillers es maravellen mirarse enfarinolats amb flòries de neu.

Oh com es tot aquí jove i vincladis! Dins l'aire tèb i sura un suau volateig d'esperança serra; l'olivera novella, —antic uyastre bosquetà— ofrena al sol s'argentada branca, panyora de pau.

Ço es el treball del home. D'un pedraram esteril treuren l'esencia profitosa; de les rocas mortes marges resistentes qu'aturin l'imperi de les aigües invernenques.

Encara, però, al pagés d'ara, l'esquena torçada li priva la vista del cel, encara los mes durs treballs los fa la gènere humana. ¡Entrin, que ja n'es hora, els enginyos moderns dins la terra antiga!

Llibertin l'home del dur esclavatja, que hom sols per la pensa deu dominar. Noves maneres desterrin esganades rutines, i la terra pròdiga donarà, cada any, sa cullita màxima.

De la curulla d'eixes montanyes, voli, terres enllà, la bona nova d'un conrador d'ara que sap juntar modernes conquestes a l'experiència vella!

Talment en temps primér, del cim d'aquestas mateixes montanyes, brassos de foc, dins la fredor de la nit calmada, trematién la vibració del mon a las entraides llevantines.

Balard.

La festa de Sant. Antoni

Com cada any el dia 17 se celebrá aqueixa típica festa de canostra. El dia 16 el demà se pessenjaren per la vila fent la capta, els obrers acompañats de la musica que dirigeix D. Antoni Gili i els dos dimonis que ballaven i duien una currúa extraordinaria d'atlots tocant corns i picarols. El trui se feia enguany a Ca'l Capellà de Sa Canova. Volem senyalar p'els de fora una innovació: qu'an el dimoni petit li posaren bigots i barba.

Tot el dia se sentiren els corns aixordadors i els sons dels picarols.

El vespre anaren els dimonis a l'acompanyada, a completes, mentres s'encengueren trenta vuit fogarons. Enguany n'hi havia de

grossos ferm. Hi havia abundància de llenya. La gent trescà delitosa tota la veltada per veure's fogarons i ei jovent s'engresca beguent vi i cantant las tipiques cançons del Sant.

El dia 17 a les vuit comensà la cavalcada. Hi hagué poc bestiar. I lo pitjor de tot cap glosador amb s'argument. Eis glosadors actuals devien dur dol del Sen Rotget que morí enguany i cada any presentava argument. ¿No seria convenient torná establir el sistema dels premis per estimular als nostras glosadors?

Després de beneir, se digué l'Ofici en que predicá Mossen Lluís Crespi de Sineu.

Tot el dia hi hagué animació. Vengué molta gent dels pobles veïnats. Molts anys.

Espectacles: Teatre Principal

Els dies 17, 19 i 20, tengueren lloc en aqueix teatre tres funcions de Zarzuela a càrrec de la Companyia que dirigeixen l'eminente bariton mallorquí D. Juan Gil-Rey i el mestre concertador D. Ramón Martí.

El dia 17 debutaren amb la zarzuela en 3 actes i 5 quadres *La Canción del Naufrago*.

Tota la companyia estigué bé en conjunt El Sr. Gil-Rey en Tio Pedro, sublim, captantse desde el primer moment la simpatia de la gran concurrencia. La Sra. Arbonés encarnà el paper de Tia Loba logrant grans aplaudiments del públic. La Sra. Valera en Rosa i la Sta. Alapont en Sidora lograren interesar, com també el Sr. Millán per sa veu potenta i aguda de bariton i el Sr. Lorenzo i Vidal.

El dia 19 posaren en escena tres pesses La comedietà *Los corridos*, la zarzuela en 1 acte i tres quadres *Juegos Malabares* i l'altre *Cambios Naturales*. En aqueixes pesses la major part dels actors demostraren tenir mes qualitats p'el gènere cómic que p'el dramàtic.

El Sr. Gil-Rey en un entreacte cantà el Pròleg de *I Pagliacci* d'una manera sublim. Cautivà al públic que l'aplaudi amb deit.

El dia 20 presentaren amb hermosissim decorat e indumentaria *El Lego de San Pablo* aont la companyia obtingué un gran èxit. Conquistaren forts aplaudiments tots, però en especial el Sr. Gil-Rey en el paper de Pedro I., el Sr. Vidal en Lego, Sr. Lorenzo en el Prior i Sr. Lozano en H.º Antolin.

Mereix un elogi especial el Sr. Martí mestre concertador qu'executa benissim en el piano, en el que hi posa tot el cor i totes ses forces.

El públic correspongué al esfors de l'Empresa de manera qu'el 17 i el 20 al matí la taquilla ja s'hagué de tancar per falta de localitats.

Per disapte i diumenge s'anuncien noves funcions.

Ajuntament

Sessió ordinaria del 6 de Janer

Assistiren el Batle D. Bartomeu Esteva, els tinentes D. Andreu Femenies, i D. Juan Casselles i els regidors D. Cuilem Carrí, D. Esteua Espinosa, D. Bartomeu Esteva, D. Pere Llabrés, D. Bartomeu Esteva, D. Bartomeu Alsina i D. Francesc Pico.

Se llegí i aprova l'acta de la sessió anterior. S'enterà al Ajuntament del nomenament de batles de barri D. Lloquat i Vicens Roca (a) Xim Jan, a D. Llucia Montre Sureda (a), Motiò i a D. Jeroni Homar Sureda per la Colònia de S. Pere.

S'acordà el numero de membres qu'han de formar les Comissions permanentes i se votaren els noms.

S'aprova l'extracte dels acorts presos per l'A-

juntament durant el mes de Desembre, i ademés la distribució de fons municipals per satisfer les obligacions del mes de Janer.

S'acordà pagar del vigent pressupost de gastos el canvi del grifó del carre de la Parroquia que mudà el batle per considerar-lo inservible.

S'acordà que sien nou les seccions en què s'ha de dividir el terme municipal per designar els associats.

El batle donà compte dels treballs fets p'els caixers en la darrera sessió.

Sessió del 15 de Janer de 2.ª Convocatoria

Assitiren el batle y els dos tinentes únicament. S'aprovà l'acta anterior.

S'acordà que per administració se fassin les obres necessàries dins els saló de sessions a fi de convertir en balcó el portal que hi ha, i en portal el balcó.

A proposta del Sr. Feinenies s'acorda habilitar la casa n.º 15 del carré de l'Església per contratació de jornalers autorisant al batle perquè fassa les obres per administració.

S'acordà l'alta i baixa a sa millorament d'una finca anomenada "Els Pujols..

S'acordà aprovar l'exposat al públic per vuit dies les llistes dels vocals associats a sortear.

Aprovar les relacions negatives de deutors i acreditors del Municipi, segons la liquidació del pressupost de 1917, resultant que dins l'àrea municipal hi ha 7856,22 pts. que s'incorporen al pressupost de 1918.

Autocritar al batle perquè fassi algunes obres de necessitat en la Custura del carré de la Puresa i en el Corró de la Guardia-Civil.

El batle donà conta dels treballs dels caminers durant la setmana i així ci la sessió.

NOTA — Devem rectificar l'acord que posarem en el n.º anterior en el sentit de que els empleats municipals no cobraren cap gratificació p'el treball de la formació de utilitats, sinó solament el personal nombrat en la sessió de 14 d'Octubre.

CRÒNICA DE CANOSTRA

Després dels dies de tempestat, aigo i neu de les anteriors decenes, en aquesta darrera hem disfrutat de dies de sol, dies primavertals i en molts d'ells certa calor produïda p'el xaloc. Aquests dies han estat aprofitats per la gent pagessa per retirar la llenya de la trenca i començar a entrecavar.

Dia 14 d'aquest mes morí després de rebre el sagrament de l'Extremaunció, D. Maria Rosselló Nicolau (a) Randa a l'edat de 58 anys.

Per la activitat, bon tracto i netedat va poder pujar la Fonda coneguda amb el seu cognom qu'ha adquirit justa fama i està molt acreditada per tot. L'hi ferèn funerals sumptuosissims a la Parroquia i en el Convent, tant a ells com a sa companyada en el cementeri hi assis-tí gran concurrencia. Acompanyam en son sentiment a sa família especialment a son espòs l'amo'n Justeni. Al cel la vegem.

Mos hem enterats qu'en el Certámen literari celebrat en el Seminari Consiliar de Ciutat es estat premiat un treball sobre «Ejball de la Cisterna» de la nostra festa de San Salvador, del qu'en resulta esser autor D. Cristòfol Pizá. Felicitam al autor i voldriem poder-lo publicar en les nostres columnes.

En el mateix Certámen es estat premiat amb Accésit el nostre amic D. Andreu Casselles Casselles, acòlit, amb un estudi apològetic de la profecia de Jesucrist sobre la destrucció de Jerusalem.

La Caixa Rural d'Artá el dia de Sant Sebastià celebrà Junta General ordinaria. En l'impossibilitat de donar-ne conta en aquest número per falta d'espai, procurarem fer-ho en el pròxim.

Desde el dia 20 la Sociedad «Federació Obrera» te oberta una Cooperativa que ven tots els dies, i a totes horas, i a tothom. Fins ara la que existia en aquella entitat estava oberta sols els vespres i únicament p'els socis.

Durant la setmana passada i especialment diumenge hi hagué molta animació a La Sala per donar conta de les existències de cada casa en articles de consum.

DE CAPDEPERA

El Dr. D. Juan Moll i Carrió, fill d'aquest poble, després d'ampliar els estudis en algunes clíniques de Barcelona, ha fixat definitivament la seva residència a casa de sos pares i ha obert ja el seu despax. Desitjam que l'acert l'acompanyi en l'exercici de la seva professió, i li em-viam lo mateix que a sos pares la mes cordial enhorabona.

Moviment de població

NAIXEMENTS

Janer 6—Isabel Cursach i Riera.—10 Catalina Morey Flaquer.—18 Maria Julià Llobata.—12 Antoni Pascual Vaquer.

MORTS

Janer 6—Francisca Verger i Sans de 56 anys, d'apoplegia.—Dia 13 Maria Julià Llobata de 9 hores d'edat per falta de vitalitat.—Dia 16 Margalida Alcina i Mas de 81 anys de assistoita.

Correspondat Capdepera 20 Janer 1918

EMBVIS

A la Ciutat de Mallorques un estol d'homes, nudrits amb la nova saba qui alimenta el gran abre de l'Imperialisme Iberic, s'han constituit amb entitat, per donar impuls a les corrents vivificadores i han format un Centre desde el qual irradiarà la nova llum que ha de redimir Mallorca, la nova llum que mos ha de treure de les tenebres, en que mos han tengut embolicats els monopolitzadors de les concupiscencies. Eis crits d'ajuda que desíera eren il·lensats, s'ofergaven tot just guaitaven pels retxats de la fosca presó. Mes, avuy això s'ha acabat i es inutil el voler entrebancar el canvi, amb obstacles altre temps insuperables. Un exercit ben endressat, aon hi forma la flor de la Juventut instruïda, esta preparat i ja d'aquest que s'oposi an el seu pas triunfal, pronta caurà empagat de la seva gosadia.

El poble ja no'n vol d'egoistes i per obtenir el major fruit possible d'aquest sentit, es precis orientar, encaminar, i aquest treball el realitzarà el Centre Regionalista, amb la fundació del qual, entrant dins la nova era precursora de la nostra llibertat.

Tots els qui senten anhels de regeneració, tots el qui tenen conciencia de la nostra personalitat, es precis que s'apleguin al voltant d'aquesta entitat i defensin el programa polític, treballant per conseguir:

(a) Personalitat autònoma dels municipis dins la regió natural.

(b) Personalitat autònoma de la regió natural dins la nació.

(c) Soberania de la nació.

(d) Federació de nacions formant un Estat Ibèric.

No cal dir que noltros estam en tot conformes amb aquest programa, de la consecució del qual, mos ha de venir la desitjada renovació.

ALS SUSCRIPTORS

Son bastants els de fora, que nos envien l'import per gir postal. Aquest es un medi segurissim i cómodo per tots així es que estarem molt satisfets de rebre les pagues per aquest medi. Encara que amb el justificant ja poden demostrar sempre haver pagat, a fi d'evitar gastos de correu, per esser migrada la vida de LLEVANT, enviarem als qui paguin per aquell medi un rebut en blanc amb un numero de contrassenya que correspondrà al número de la matriu del carnet. Aquest rebut serà la justificació de pagament.

▲ Amèrica son bastants els qui ni tan sols mos han acusat rebut del periodic, quant mes pagar. Com ho poden fer escriugint cartas a sa familia o com sigui, les feim avinent que a tots els qui no hagin pagat l'anualitat passada no les enviarem mes números a no ser que paguin o donin esperances de pagament. No hem de ser pobres i tentos. Quedam entesos!

ENTRETENIMENTS

(Solucions als del número 24, passat)

A les semblances: 1.ª Que te claus. 2.ª Que te garrons. 3.ª Que n'hi ha de colors.

A les preguntes: 1.ª No perque es mort. 2.ª Perque l'amo li va a devant. 3.ª La fosca

A les Endivinalles: 1.ª La u 2.ª Una sabata

A la Fuga de vocals.

Mu mare q'en gloria sia
com se murigué digué
qu'es qui se portava be
avont se vuia cabria.

A la Xarada: Escalo.

D'Avai

Preguntes: 1.ª ¿Quin es s'hostal mes ric d'Espanya? 2.ª ¿Quin es es suc que com mes algo te, mes fort es? 3.ª ¿Quin será el darrer homo del mon qui se morirà?

Semblances: 1.ª ¿Amb que s'asseblien una ploma i una pella? ¿Amb-a que s'asseblien una taula a una aranya? 3.ª Y una volta per aresta a una baldufa?

Endivinalles

1.ª Una cambra, fosca tota plena de pedassos,
dins ella e-hi viu la mort
i l'homo la du en sos brassos

2.ª Cuita mes grossa
de res mes sa fa.
Me cui el qui estima
i el qui vol nedá
me cui qui estudia
me té l'hortelà.

Peste Bleda
Maimó

Fuga de Vocals

S. v.ls.ss. b.n. .g. .r.
h.a d'.p.ndr. d. c. l.
. d'.st. p.ir.s g.ny.
b.n.s m. ss.s d.m.nt s'.r.

Xarada

Prima es nota musical
i sa segona també.
i es Tot es un joc formal
qu'han de sobre jugá be.

Les solucions al número qui vé.

REGISTRE

NAIXEMENTS

Maria Bisbal Orell i Antoni Ginard Alzamora.

Total 2.

MORTS

Dia 14—Maria Rosselló Nicolau (a) Randa, casada, 58 anys, de Diabetis.—Total 1.

MATRIMONIS

Dia 12—Mateu Arrom Bernad (a) Botér amb Francisca Sancho Rosselló (a) Leva, fadrins.

El mateix dia—Juan Carrió Sureda (a) Rectoret amb Margalida Amorós Ginard (a) Creu-Vila, fadrins.

Dia 16—Juan Servera Mestre (a) Rebassona, fadrins.

Total 3. Sia enhorabona a tots.

Imprenta de Antonio Horcas—Pont d'Ivaca—1-1918

